

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 10. avgusta.

Da v Turčiji ni nobenega pravega reda, to je že stara resnica. Vse reforme in zboljšanja, katera je obetala Turčija na kongresu v Berlinu in pri drugih prilikah, ostale so na papirju, zlasti, ker večina evropskih držav misli, da se le ohrani mir, četudi pri tem ginejo narodi pod turškim jarmom. Nikdo se ne zmeni, da Turki ropajo kristijanska sela, ponedolžnem mečejo v ječo krščanske svečnike in učitelje, ter druge veljavne kristijane.

Posebno je pa turška predrznost in samovolja poslednji čas se povečala, odkar je na Angleškem konservativno ministerstvo na krmilu. Poprej so se v Carigradu vedno bali, da se Anglija potegne za zatirane kristijanske narode v Turčiji, ki so Gladstona zmatrali svojim zaščitnikom in rešiteljem.

Vsakdo se še spominja, s kakim veseljem so baš kristijanski rodovi v Turčiji pozdravljali pred petimi leti nastop Gladstona na vladno krmilo. Zakaj bi ga tudi ne? Baš ta človekoljubni državnik je s svojo veljavno besedo tako močno uplival na javno mnenje, da si Beaconsfield ni upal, kar naravnost priskočiti Turčiji na pomoč in da se je vsaj deloma dosegel krvave vojne vzvišeni smoter.

Sedaj pa vlada tako veselje mej Turki. Adrese se pošiljajo novim angleškim ministrom in veljaki turški in angleški ministri občujejo najživahneje mej seboj. Semtertja tudi kak časopis priobči kako tako adreso ali tako pismo. Tako je nedavno Burke pisal nekemu veljavnemu Turku, da so njegove simpatije do turške države ostale prejšnje, in da bo jako rad v političkih zadevah podpiral vlado turškega sultana. Naravno je, če se angleški državnik tako laskajo Turkom, da je poslednjim vzrastel greben. Posebno še, ker Angleži tudi v dejanji kažejo to naklonjenost. Tako je angleški komisar sir Drumond Wolff odpotoval naravnost v Carigrad, da se s sultanom in otomansko vlado dogovori zaradi Egipta. Gladstonova vlada se v takih slučajih ni brigala zato, kaj poreko v Carigradu, ampak storila je, kar se jej je zdelo prav.

Kako žalostne, da so razmere v Turčiji, omenili smo že večkrat. Nered povsod, v Evropi in v Aziji. Rodovi si sami delajo pravico, pri čemer kri teče v potokih. V Albaniji, v Makedoniji in Starej

Srbiji avrnavtski roparji napadajo kristijanska sela, ja požigajo in ljudij pobijajo ter odganjajo živino. Turške vlasti se pa zato ne zmenijo, saj trpi kristijanski Slovan. Tako so v Starej Srbiji zahtevali kristijani varstva od oblastev, ko se pa slednja neso za njih prošnje zmenila, so pa sami prijeli za orožje, da se ubranijo roparjev. A takoj so bili turški vojaki po konci, da so zatrli gibanje kristijanov. Vojaki kristijanskih sel sicer neso ropali, kakor pravijo poročila, ampak napali so ja zopet arnavtski roparji in več hiš oropali, ter več ljudij pobili. Turška oblastva so pa mirno gledala, še kristijanom so zabranila mrtvece pokopati. Taka ropanja ponavljajo se dan na dan.

Kake samovoljnosti se godé v Turčiji, kaže prigodek, ki se je vršil v Mezopotamiji. Nek Hussein efendi zapazil je, da mu je nekaj malega ukradenega. Sumil je, da je tat bližnjaj vasi. Naprosil je nekega stotnika, da je napal to vas. Ko pa vojaki neso bili kos prebivalstvu, je Hussein podkupil še neki kurdski rod. Sedaj so vojaki skupno s Kurdi napali to selo. Kri je tekla, vas so požgali, več žensk in deklet oskrunili, potem še njim odrezali prsi. Za ta zverstva so sicer zvedeli v Carigradu, objavil ja je celo jeden turški časopis, dalje se pa nikdo ni zanje zmenil. Veseli so bili, da evropske vlasti na to kaj ne porekó in ne začno naganjati, da bi se upeljale kake reforme.

Take razmere se pa ne bode dale dolgo ohraniti. Nezadovoljnost mej prebivalstvom narašča, zlasti v Makedoniji. To pa utegne imeti kaj resne posledice. Kmalu se bode evropskim vlastim baviti z novim vprašanjem, z vprašanjem makedonskim.

Pomislimo le, ko je 1875 leta v Hercegovini buknil ustanek, kako se je hitro razširil na Bosno, potem pa zapletel v vojno Črnogoro in Srbijo, naposled še Rusijo in Rumunijo. Na videz ta ustanek vi bil nič posebnega, kajti taki neredi se neprestano ponavljajo v Turčiji. Nikdar ne mine dve leti, da bi mej slovanskim prebivalstvom ne buknil kak ustanek in vsak tak ustanek pa utegne pri ugodnih okoliščinah imeti take posledice, kakor Nevesinjski.

Sedanje makedonsko gibanje ima podoben značaj. Našlo je že odmev v Bolgariji, Vzhodnej Rumeliji, pa tudi v Črnej gori, Srbiji in na Grškem.

Srbska, grška in črnogorska oblastva sicer še zabranjujejo svojim ljudem čez mejo. Drugače bode pa, ako se v Makedoniji začne ustaja. Saj je že zdaj dopuščala Srbija tabore, na katerih se je zahtevala Stara Srbija in Makedonija za srbsko kraljevino, podobne težnje so se izjavile že tudi na Grškem. O Črnogorcih se pa govori, da se prese-ljujejo v Makedonijo in Bolgarijo in to, kakor se trdi, samo zato, da bodo bližje, kadar se začno boji. Treba je le majhnega povoda, da se uname vojna na Balkanu. Kaj je uzrok, da se razmere na Balkanu urediti ne morejo in še vedno strašijo evropske državnike. Pri nas je že stara navada, da za vsak nemir delajo Rusijo odgovorno. Ko se pokažejo izgre-di tam doli na jugu, takoj govore Dunajski listi o ruskih agitatorjih in o ruskih rubljah. V Rusiji pa imajo navado, da pri taci priložnostih dolže Avstrijo, ki bi rada si naredila pot do Egejskega morja. Pravi povod je pa le turška slaba uprava, veliko nasprotje Turkov proti vsakim reformam in nenaravni položaj, kateri je ustvaril Berolinski kongres, največ pa želja Slovanov in Grkov po osvoboditvi izpod turškega jarma. Želja po svobodi je že precej razvita pri balkanskih kristijanskih narodih. Berolinska pogodba ni odpravila onih uzrokov, ki so bili povod hercegovskemu ustanku. Več kakor milijon kristijanskih Bolgarov, ki nemajo svoje zemlje je še vedno izročeno turškeje svojevolji in despotizmu, kakor so bili Hercegovci pred 1875. letom. Krati se njim svoboda osebe, vesti, tiska, vere in izobraževanja. Neso baš tega navajali Bošnjaki, predno so bili prijeli za orožje?

Na Berolinskem kongresu bi bili morali vedeti, da je narodno prebujenje, in prizadevanje po samestojnem političkem življenju in po kulturnem razvoju naravno in zakonito, da se proti temu diplomacija zastoni upira. Noben modus vivendi ni bil tu na mestu, kajti z umetnimi pregradami se za dolgo ne da zavirati naravni hod dogodkov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. avgusta.

V Solnogradu imel je dopisnik „N. W. T.“ pogovor z dvornim svetnikom Lienbacherjem. Sled-

LISTEK.

Za dragocenim korenem.

(Iz življenja kitajskih pogozdnikov.)

(Povest A. Ja. Maksimova, posl. I. P.)

(Dalje.)

XII.

Seokvijev beg.

Proti solnčnemu zahodu zbrali so se na tratini le štirje iskatalji: peti, Kuen-Lu namreč, se ni vrnil. Vsi so dobro vedeli uzrok in nikdo se ni dosti zmenil, kakor se je videlo, kako se je pripetila strašna katastrofa. Kakor bi nikdar ne bilo Kuen-Lu-a. Nikdo se ni spomnil nanj, nikdo ni omenil njegovega imena. Nikdo ni izrekel besede sočutja povodom smrti tovariša. Vsak se je brigal le za lastno korist, tembolj, ker se je za nekatere končal dan jako srečno. Vspah je zbrisal neprijetni utis, kateri je napravila smrt Kuen-Lu a. Vsi razen Mandžurja Seo-kvi-ja bili so pri dobri volji. Posebno je bil zadovoljen z minulim dnem starejšina Lonhou! posrečilo se mu je bilo najti tri lepe korene žen-šena in po vrhu še ustreliti debelega zubra, s katerim se je bil srečal na ovratnem potu. Prednji del in

rebra velike živali je Lonhou pustil v gošči, kakor neobhodna žrtva rudečim volkovom, ki so dopustili kladežem prisvojiti si del zakladov, ki jih je njim v varstvo izročil božestveni Fo. Zadnji del zubra privlekel je starašina na njih stanišče, da ga bodo imeli za hrano. Ki-se in Li-fu, ki sta našla vsak jeden koren, vrnila sta se na tratino jako dobre volje. Samo Seo-kvi se je vrnil, otožen, nevoljen in zamišljen. To slabo voljo Seo-kvi-jevo so si tovariši tolmačili tako, ker je njegovo iskanje bilo popolnem neuspešno: Seo-kvi se je vrnil s praznima rokama. V tem je pa uzrok slabe volje pobeglega vojaka bil popolnem drug. Brodil je več ur po gošči in ves čas ga je vznemirjala neumna, strastna, žgoča želja: da bi poiskal dolino Ula-Džana? Ta misel ga je tlačila kakor kamen. Seo-kvi se je potikal po gošči brez določenega namena, preveč ga je gonila postranska ideja, ki je neprestano napolnjevala njegove misli. Zato je pa tudi lahko umljivo, zakaj se je vrnil s praznima rokama, dočim so se vsi tovariši vrnili z večjim ali manjšim plenom. Seo-kvi se je po dnevu utrudil fizično in moralno. Vrnil se je, ko se je že bilo popolnem stemnilo, in drugi so že bili povečerjali. Tovariši so ga vsprejeli z radovednimi vprašanji, kaj da je uzrok, da se je tako za-

poznal, pa Mandžur je le otožno molčal. Iskatalji bili so veseli in zgovorni. Bogati plen jih je storil klepetave.

— Ali nesi nič našel? vprašal ga je nazadnje Lonhou.

— Nič! odgovoril je otožno Mandžur.

Ko je zagledal vesele obraze tovarišev, uganil je, da se njim končal dan srečnejše, in polotila se ga je nekaka zloba in nevošljivost.

— E!... eh; Seo-kvi!? Kako je pa to? ... Lej, deček Li-fu našel je tudi korenček, a ti, skušeni, vrnil si se pa prazen! ... Saj jih je v tem kraju mnogo ... rekel je očitajoč starejšina.

Jezen je bil na Mandžurja, da se je ta vrnil s praznima rokama. Samoljubje skušenega vodje je zahtevalo, da bi vsi člani družbe bili jednako srečni v iskanji žen-šena v krajih, katere jim je on pokazal.

— Gotovo se je bolj skrival pred roparskimi zvermi, kakor pa iskal žen-šen! ... Seo-kvi je najbrž mislil da žen-šen raste na drevju — šel je po gošči in gledal kvišku! ... Kako bi našel koren, saj je še lamazo pregledal, kajti šla je mimo njega in naletela na Kuen-Lu-a! ... začeli so se šaliti veseli iskatalji žen-šena.

(Dalje prih.)

nji mu je tožil, da Nemci nima nobenega ministra v kabinetu. V poslednji dobi **državnega zbora** so s pomočjo nemških konservativcev Čehi in Poljaki marsikaj dosegli, nemški konservativci pa ničesar. Zato misli on, da je treba, da nemški konservativci osnujejo svoj poseben klub, ki bo nezávisen od desnice. Res, da bi se s tem razbila sedanja večina, pa čemu bi Nemci za Slovane večino vzdrževali. Ta klub ni ravno treba, da bi se imenoval katoliški, sme se tudi imenovati nemško konservativen. Čez Čehse se je pritoževal, da hrepené po federalizmu, Poljaki pa, da le hoté, da bi drugi za nje plačevali. Taaffe, Conrad in drugi ministri nemške narodnosti so tedaj Lienbacherju še premalo nemški. Najbrž za Lienbacherja ni noben drug konservativec dovolj nemšk, kakor on sam. Če je pa temu tako, pa že ne bode učakal nobenega nemškega konservativnega ministra, kajti vsled svojega čudnega postopanja si je on za vselej zaprl pot v ministerstvo Taaffejevo, ko bi pa levičarji prišli na krmilo, pa Lienbacherja tudi ne bodo poklicali na ministerski sedež. Dobro, da je Lienbacher popolnem osamljen v svojih željah.

Gališki deželni šolski svet bavi se sedaj z vprašanjem, da bi se osnovala rusinske gimnazije. V tem so sedaj baje vsi člani sveta jedini, da je treba rusinskih srednjih šol, samo to še premišljujejo, ali bi osnovali samostojne rusinske gimnazije ali bi se pa za nekaj časa napravile samo paralelke na več gimnazijah.

Dné 6. t. m. je v ogerskem v Sv. Martinu imelo jedino **slovaško** žensko društvo „Zivěna“ svoj občni zbor. To društvo ima vsako leto občni zbor ravno na obletnico istega dne, ko je ogerska vlada zatrla „Matico“. Tega zbora udeležilo se je tudi več duhovnikov in dijakov, pa tudi mnogo rodoljubov s Českega in Moravskega. Na predvečer priredili so diletanti slovaško gledališko predstavo. Pred občnim zborom bila je literarna konferenca, pri kateri se je sklenilo osnovati narodno knjigarno. Denar za knjigarno se bode dobil s 1000 deleži po 10 gld. Ta knjigarna bode zakladala slovaške knjige, da tako popolnem ne propade slovaško slovstvo. Ta sklep je pa že Dunajske Slovanom sovražne liste zbedel v oči. Da bi Madjare nahujskali proti Slovakom, nazivljajo imenovano društvo panslavistično in govore o panslavističnih težnjah mej Slovaki. Tako hočejo napeljati, da bi še to jedino slovaško društvo prepovedala ogerska vlada, če tudi tega naravnost ne povedó.

Vnanje države.

Da se **avstrijski** cesar in **ruski** snideta o Kremsieru, je že dognana stvar. Župan Bojakovsky je to že objavil v izrednej seji mestnemu zboru. Priporočal je, da mestno prebivalstvo pri tej priložnosti pokaže svoj patriotizem. „Národní Listy“ temu shodu posebno važnost pripisujejo, zlasti za to, ker nemškega cesarja ne bode zraven, kakor lani v Skiernievicah. Sicer se ne bode pri tem shodu ničesar sklepalo, kar bi nasprotovalo Nemčiji, a vendar je velicega pomena, da se je ta shod dognal brez vsakega posredovanja nemškega cesarja. Vlani je za shod v Skiernievicah bilo treba tacega posredovanja, letos ga pa ni bilo več. Razmere mej Avstrijo in Rusijo so se tedaj precej zboljšale. To ima velik pomen za avstrijske Slované. Če imajo avstrijski Nemci pravico, pravi ta list, vahtevati, da Avstrija živi v miru z Nemčijo, ki je navstala še le pri Sadovi, koliko bolj imamo mi avstrijski Slovani pravico zahtevati, da živi v prijateljstvu z veliko slovansko državo Rusijo, katera je že tolikrat pokazala svojo naklonjenost Avstriji. Čas je že minul, ko je Avstrija veljala za izključno nemško državo.

Črška zbornica izvolila je v poslednjem zasedanji posebno komisijo, ki ima pretresovati slabo finančni gospodarstvo prejšnje vlade. Predsednikom izvolila je vladnega pristaša Mavromarosa.

Za nekaj časa je bila **pruska** vlada prenehala iztiravati Poljake. Najbrž je hotela prepričati se, kaj poreko Rusi. Ko pa Rusija ni nič ugovarjala proti temu iztiranju, so je pa zopet začeli v velikih množinah izganjati čez mejo.

Že pred Mahdijevo smrtjo prišla je iz **Sudan** vest, da je več sudanskih ustašev odpalo od njega in da so še drugi ž njim nezadovoljni. Na to je prišla vest, da je umrl za osepnicami. To se je sploh verjelo. Sedaj se pa poroča, da je Mahdi umorjen od njegovih pristašev, ko se je ravno odpravljal v Berber, pobirat davke. To je lahko mogoče, ker Sudanci neso bili vsi, kakor že omenjeno, zadovoljni ž njim ter so mnogi želeti znebiti se ga.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 4. avgusta. (Politiško paperkovanje po volitvah.) (Konec.) Kakor se dr. Slanec v „Ljub. Listu“ zagovarja, tako umiva in brani tega njegov drug dr. Poznik v „odprtem pismu“ na grofa Margherija v nekem obskurnem lističi, kateri zovejo na Krškem „besni glasovi“.

Namen obeh „Poslanih“ je očividni, čisto prozoren: druga instanca še ni govorila.

Ker nas dr. Poznik sili, da tudi njemu nekaj vrstic posvetimo, naj nam ne zameri, če bomo tu resnico in le resnico in gola fakta o njem govorili,

in navedli, se vé, v njegovem jeziku bo to zopet „napad“ in „napadanje“.

Ako je to res, kar trdi dr. Poznik, da je tisti zloglasni telegram Šušteršičev na dr. Slanca „glede izida volitve čisto nedolžen“, potem ga vendar smemo vprašati: zakaj ste pa dali ta telegram, ki je v Rudolfovo došel 31. maja ob 1½. uri popoldne, v Vaši pisarni, kjer ste shod imeli in se posvetovali z dr. Slancem in V. Rozino, tako nujno Maderju, da ga naj po mestu od hiše do hiše nosi? In kako je to, da je ta telegram Vaš glavni agitator v svoji krčmi že ob 2. uri prepisaval in kmalu potem Mader v drugi hiši ga ponujal v čitanje z besedami: „Lesen's diese Schweinerei?“

Dalje, kaj na to porečete: Ko ste Vi, g. dr. Poznik, v Preatonitovo krčmo 1. junija t. l. prišli, je Vas c. k. okr. glavar g. Ekel (mislil je, da sta sama) koj s sledečimi besedami pozdravil: „Sie, Herr Bürgermeister, mit diesem Telegramm war aber doch ein Skandal. **Das hätten Sie nicht thun sollen!**“ In Vi, gospod dr. Poznik, sta odgovorili: „Seien Sie ruhig, **vielleicht wird es uns aber doch nützen!**“

Za to imamo mi dve priči, ki ste te besede tam v krčmi natanko slišali. In to je povedala tudi priča pri glavnej obravnavi pred c. kr. sodiščem.

Dalje se je nekdo Vaših pomagačev pred ožjo volitvijo ustil, da „je ravno ta telegram Margherija uničil“.

Po Vašem „odprtem pismu“ na grofa Margherija sodeč, pa smelo rečemo, da je Vam Bog jezik zato dal, da tega ne poveste, kar mislite. Dočim dr. Slanec v svojem „Poslanem“ v „Ljub. Listu“ trdi, da je še le (?) pri glavni obravnavi rekel, „da mu je žal, če kaci 15 do 17 volilcev pride v preiskavo zaradi pregreška prodaje volilnih glasov“, korakate Vi, g. dr. Poznik, korak dalje, kajti Vi že pišete, da „je g. dr. Slanec grofa Margherija in njegovega „adlata“ svaril glasov nakupovati“. O tem pa še g. Slanec nič ne ve, in to je tudi laž! In Vi ste jurist in doktor, in še ne veste, da ni vse jedno glasove kupovati ali za pot odškodnino plačevati!

Dalje govori Novomeška „Dioskura“ od neke „visokorodee gospe“, ki bi bila tudi sodelovala proti kandidaturi Margherijeve. Malo plemenitosti in močnatosti dokazeta s tem, kar se jima je kot tajnost zaupalo za časa, ko sta še proti Šukljeju (jeden se ve pasivno) agitovala in agitacijo vodila, to zdaj na dan tirata in izdajata!

Na dalje govori dr. Poznik, da je grof Margheri „po g. prof. Stangerji predloženi program podpisal, ki se v najvažnejših točkah z našim slovenskim programom ne ujema“.

Na to odgovarjamo, da je to vse „humbag“.

Da ne bodo Šukljejevci dalje sveta s tem programom, katerega nemajo, sleparili, hočemo mi sl. občinstvu to stvar pojasniti.

Res sta prišla prof. Stanger in trgovec Gustin pred ožjo volitvijo na Otočice h grofu Margheriju, da se pomiri Gustin, kateri je na videz „koketoval“ z nemško stranko, in res je grof M. njima nekaj obljubil in neki list podpisal. Pa kaj? — „Dass er nicht die Initiative zur Slovenisierung des Rudolfs-werter Obergymnasiums ergreifen wird,“ — to je vse.

No, to bi v sedanjih političkih razmerah tudi marsikdo drug podpisal. Tisti list pa je prof. St. pozneje v prodajalnici Gustinu pred nosom na drobne kose strgal.

Kaj pa je g. Šuklje storil, da bi si privabil 104 nemške glasove? On je kar naravnost z Dunaja „**Charto blanco**“ poslal na nemško stranko v Rudolfovem, „da naj svoje želje nanjo napiše, ker obljubi jej že naprej vse.“ (!) Kaj pa k temu pravite, g. dr. Poznik?

Centralni volilni odbor v Ljubljani pa mora spat iti in Dolenjska se bode pogreznila, ker v lističi, kojemu je neki Jenič „urednik“, (gospod urednik! ne bodite razžaljeni, pa tako sem bral črno na belem), stojé sledeče besede: „In Vi, gosp. grof, ste bili kandidat centralnega volilnega odbora in takozvane radikalne slovenske stranke!“

Te „grozovite“ besede zapisavšemu, mi pride, gospod urednik, v spomin, kaj je nekda — to je že 3 ali 4 mesece, — gosp. dr. Poznik v Brunnerjevi gostilni govoril. Ko je dr. Poznika grof Mar-

gheri vprašal, (bilo je še več gospodov navzočnih), kaj da ima on proti njegovi osebi, je Poznik odgovoril, da nema nič proti njegovi osebi, pa da mora on delati za g. Šukljeja, „ker potrebujemo mi Slovenci na Dunaji proti ministerstvu „einen Sturmbock“ in ta bo g. Šuklje“. Grof M. ga je pa zavrnil, rekoč: „kakšen „Sturmbock“ pa bo ta, o katerem trdite, da je vladni kandidat in da bo z ministerstvom hodil?“ In na to so se vsi navzočni glasao smijali in — g. dr. Poznik tudi.

Danes pa smo mi „radikalna“ stranka!

Konečno bi še dr. Pozniku v spomin klicali, kaj da je po končanem slavnostnem banketu dne 28. junija v Brunnerjevi dvorani pred tremi pričami (izmej katerih je bila jedna „Narodov“ dopisnik) prvi Novomeški domoljub gledé „narodnega doma“ v Rudolfovem njemu, dr. Pozniku, v zobe povedal, in kaj da je on sam (dr. P.) pritrditi moral. — Morda ne bo napačno, če tudi to v javnost pride!

Zabeležiti Vam moram tudi to, da smo že imeli tukaj sodnijsko preiskavo proti tistim šestim trgovcem, ki neso šli 2. junija na somenj v Črnomelj, nego so se volitve udeležili, in 2, reci dve preiskavi zoper jednega profesorja, — zakaj? bote že še slišali, da se ne bode te načuditi mogli. Zdaj pričakujemo še drugih 14 od dr. Slanca napovedanih.

Gospod urednik, pri mojem „paperkovanji“ mi pridejo na misel mnoge reči, ki sem jih davno poslušati moral, danes so mi pa zdijo jako smešne. Tako mi je v tistej dobi, ko sva še složno in soglasno z dr. Slancem proti Šukljeju mislila in čutila, ta tako le dr. Poznika v deveta nebesa povzdigoval: „Dieses kleine „Manner!“ (g. dr. Slanec govori najrajši nemški,) und ein solch Genie! „Existenzminimum“ — in seinem Programm! — Der ganze Reichsrat hat sich den Kopf darüber zerbrochen und dieses kleine „Manner!“ hat mit einem Satz die ganze Frage gelöst!“

Ker že „paperkujem“, dovolite mi, da še neki tretji osebi par vrstic posvetim, kajti ne vedé prišel sem srečno do — triumvirata. Naletel sem namreč na Novomeškega Gustina, kateremu je, ker sam ne zna pravilno slovenski pisati, dr. Slanec „neko „Poslano“ meseca junija za „Ljub. List“ „vkup spravil“.

V tem „Poslanem“ se usti Adolf Gustin, „da so psovke: „perfidija“, „izdajstvo“ — pravo adresno zgrešile — ter da je on ob volitvah prav korektno postopal“.

O tej osebi imam iz gotovega vira ta le fakta zabeležiti: Ko je Novomeška nemška stranka pred volitvami shode in zbore imela, ako se kandidat postavi, udeleževal se je tudi Adolf Gustin teh zborov in sej, glasoval z večino ter podvrgel se popolnem klubovemu sklepu, po katerem je bil dr. Wurzbach kandidatom postavljen. Zavezan je bil torej vsak ud tega kluba s svojo častjo ne samo za Wurzbacha delati, ampak na dan volitve mu tudi svoj glas dati.

Pa ne samo to, — ta Gustin vedel in hlinil se je pod krinko „des ehrlichen, treuen Gesinnungs-genossen“ nemški stranki tako, da mu je ta vse zaupala in ravno njemu nalog dala, da on agitacijo za Wurzbacha na se vzame, vodi, ter, kar je potrebnega, učini.

Ko je za razne stroške in za pomagače agitatorske tudi nekaj denarja prejel, šli so na delo: glavni agitator bil je se ve A. Gustin, pa kaj mislite, za koga? — Za Šukljeja!

Podagitorjem svojim je pa to-le „Salomonovo“ povelje dal: „Ako na katerem volilnem listku Wurzbacha bereš, tega pusti, kjer pa najdeš Margherija, tam tega prečrtaj, pa zapiši — Šuklje, tako ravnaj tudi, pri komer najdeš list prazen!“

Nemška stranka pa še sanjala ni, da se za njenim hrbtom tako počenja, spala je, Šukljejevci so se pa v pest smijali.

In tako je ta Gustin Margheriju 10, reci deset glasov izuzmal.

Tretji čin tega „možaka“ je prejšnjih popolnem vreden: peljal se je s prof. Stangerjem pred ožjo volitvijo na Otočice h grofu Margheriju, „da bi tega h kakšnemu „kompromisu“ prisilil in si svojo „nežno“ vest potolažil. Vse pa je bilo od njegove strani le nakana, da bi grofa M. v past ujel. — Nemški klub pa je v zboru, po prvi volitvi sklicanem, katerega se je tudi naš Adolf udeležil, sklenil, da morajo vsi udje pri ožji volitvi grofu Margheriju svoje glasove dati, kdor se disci-

plini ne podvrže — reklo se je, — naj iz kluba izstopi, a Gustin ni izstopil.

Na Otočicah so se na mostu posvetovali, potem pa k Bojancu v Št. Peter peljali. Tam so druge priče videle in slišale, kako je Adolf Gustin gosp. grofu Margheriju pri poslovu v roko segel in rekel: „Vse je dobro!“ In še na potu obljubil je g. prof. Stangerju, da bo še tisti večer šel h g. stotniku Lehmannu ter ga „pregovoril“. — Pa komaj je Gustin v mesto prišel, že je nadaljeval svoje delo, t. j. agitoval proti Margheriju in za Šukljeja.

Grof Margheri je sam v Rudolfovem pripovedoval, da je bil popolnem prepričan, — in kateri omikani in pošteni človek bi v tem slučaju drugače mislil? — da je Gustin zaradi dogovora in kompromisa z njim k njemu prišel, ko bi bil grof drugega prepričanja, bi ga ne samo ne bil pogledal, nego z bičem iz Otočic proti Novemu mestu pognal.

K temu komentaru ne treba, samo to rečemo, da mi „najivni“ ljudje tako ravnanje in početje imenujemo: izdajstvo, perfidija, in če tudi še tisočkrat to zovejo g. dr. Slanec in Adolf Gustin et consortes — „korektnost“.

H koncu še to-le: Naši Šukljejevci — pravi štruci — še zdaj nečajo videti in vedeti, da je 84 več kot 45 — in da je ves narod slovenski — izvzemši „rari nantes“ — na naši strani, torej proti njim. Naj „Slovani“ za nas govori; „Slovani“ piše: „Nekateri gospodje na Dolenjskem ne poznajo več ni narodnega našega programa, ni discipline, ni politične morale“. Mi pa glede „Poslanih“ Novomeškima dvema doktorjema v spomin kličemo: Kdor v stekleni hiši stanuje, naj ne meče s kamenjem po sosedih!

Iz Železnikov 8. avgusta. [Izv. dop.] To je hudo našemu g. podestatu. Mimogrede bodi povedano, da ima tudi pri tukajšnji šoli glavno besedo. Po vseh časnikih bila je že njegova častitljiva oseba „sramotena in obrekovana“. A duševni velikan zmeni se za vse to bevskanje tako malo, kakor mimogredeči za lajanje psa, priklenenega na verigo. Da ne bode pa slovensko občinstvo zapeljano — calumniare audacter, semper aliquid haeret — prepustite blagovoljno meni v njegovo obrambo malo prostora, da mu bode dal svet hvalo in čast, katera mu gre.

Naj vidijo naše dobre dela, da se spodbujajo i drugi k enakim slavnim činom. Zato je imel naš g. podesta — če tudi ni bil še v tej koži — hvalevredno navado, da je za vsako malo napravil, ki se je zvršila z njegovo pripomočjo — zameril mi ne bode tega pri vsej svojej skromnosti — udaril na boben in tako objavil svetu. Čudim se torej, kaj mu je enkrat zaprlo sapo, da je postal tako ponižen, da znabiti s svojim pohlevnim molčanjem tudi drugim odreka dolžno hvalo. Napravil je namreč letos novo šolsko zastavo. Krasita jo podobi sv. Alojzija in Janeza, prijatelj otročičev. Dasi sta vzeti od prejšnje zastave, ukusno jih je popolnem prenovil domači umetnik. Prav lepa je, saj je temno višnjeva. Velik utis je napravila gotovo na vsacega, ko se je bilo prvokrat razvila, o procesiji sv. R. Telesa. Bledi so tako že obrazi naše mladine, a odsev višnjeve barve spreminjal jih je v mrtvaške. Nehote stresti se je moral človek pri tem groznem pogledu, v spomin uriniti se mu je morala Preširnova procesija. In vse oskrbeli so naš podesta sami — le njim gre izključljivo zasluga za krasno delo. Gotovo so se bali, da jih ne bi kak neizobraženec zapeljal v njih estetičnem ukusu z napačnim svetom. „Kolikor glasov, toliko mislij“. Zato so v svoji modrosti prezrli vse, še za učitelja veronauka se neso zmenili. — Zanimiv in priporočila vreden je tudi način, kako so prišli do potrebnih novcev, kar kaže, da so za kaj višjega rojeni. Drugod napravljajo tombole, ali kake druge šumeče in pregrešne veselice v enakem blag namen, zopet drugod poniža se v to voljeni odbor, da hodi od hiše do hiše z mavho in nadleguje ljudi s prošnjami za prostovoljne doneske. Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača.

Tudi mej našimi tržani, posebno mej mnogobrojno inteligenco, našli so se, ki so hoteli po vsej sili iznebiti se „zapeljivega“ denarja, da bi bili pripomogli k potratni napravi. Čul sem na lastno uho gospo: „jaz imam pripravljenih 30 gold., da bi mi le privoščil besedo.“ A naš podesta zmatral in še zmatra vnebojpijočim grehom, ko bi se „težko prisluženi grizljeji ljudem iz ust pulili“ s prostovoljnimi darovi. Zato so pa drugo ukrenili, ki ne bo nobega nič bolelo, tudi onih ne, ki so morali plačati. Naročili so zastavo s pripomočjo šolskega za-

klada. Dalje časa sem vzdržujejo naši gostilničarji sami šolo. Pobira se pri litru nekako 1/2 kr. več, kakor po drugih krajih. Iz vsakoletnega prebitka stroškov za vzdrževanje šole napravi se šolski zaklad, s katerim naj bi se šola sčasoma sama vzdrževala. Kakov talent imajo naš podesta v finančni stroki! Tako lepega kaj napraviti, in vendar nobene ne obremeniti. Kako velikodušno pa ravna tudi naši gostilničarji, ker vem, da ga bodo vsi le hvalili zavoljo tolike originalne ideje.

Brez hrupa in šuma dobila je naša šola vendar lepo zastavo. Na tihem se je napravila, na tihem vršilo se je tudi blagoslovljenje — ali pa še na tihem ne. „Se reče, je vse prav.“ Ko bi se bila slovesno blagoslovila, koliko šuma bi bilo, ki je posebno nervoznim ljudem neprijeten. — V Kranji omislila si je Čitalnica pred nekimi leti društveno zastavo in ni je dala blagosloviti — ako se ne motim. Koliko ubitja je bilo takrat v Izraelu! Zidovje Jerihonsko bi se bilo podrlo pri prvem obhodu. Pri nas je pa vse lepo mirno, niti naši duhovni gospodje nečajo se zaletavali v spoštovanega podesta, ker vejo — kar je znano vsem ljudem — da je pošten kristijan, še iz stare šole. Zato pa priporočam tudi jaz ravnanje njegovo v izgled vsem, ki hočejo biti pravi rodoljubi, ker „vse je prav storil.“

Domače stvari.

— (Deželni odbor kranjski) dal je 1500 gld. podpore za posestnike v Krškem in Kostanjeviškem okraji, po zadnji toči p. škodovane.

— (Izletnikom v Prago) naznanjamo, da se bodo listki za vožnjo tja in nazaj dobivali dne 14. t. m. pri železniških blagajnicah v Trstu, Gorici, Ljubljani, Zagrebu in Mariboru. Listek si more kupiti vsakdo in brez posebne legitimacije; a zahtevati mora izrečno direktni vožnji listek za v Prago in nazaj. Kdor stanuje ob kakej drugej postaji, mora se peljati na svoje stroške do jedne gori imenovanih postaj, na katerej bode potem prejel listek za znižano vožno ceno. Le oni, ki so listke že prej naročili pri odboru in jih tudi že plačali, mogli bodo tudi na ostalih postajah ustopiti brez kacega doplačevanja. Te listke prejeli bodo v priporočenih pislih najkasneje v četrtek dne 13. t. m. — Za ravnanje cenjenega občinstva naznanjamo še jedenkrat, da se izletniki popeljejo s poštanim vlakom ki odhaja iz Trsta ob 10 uri dopoldne, iz Gorice ob 9 uri 24 minut dopoldne, iz Ljubljane ob 3. uri 7. minut popoldne, iz Zagreba ob 1. uri 15 minut popoldne in iz Maribora 7. uri 58 minut zvečer. Cene za vožnjo v Prago in nazaj so: iz Trsta in Gorice 34 gld. za II., 23 gld. 50 kr. za III. razred; iz Ljubljane 32 gld. za drugi, 21 gld. 50 kr. za III. razred; iz Zagreba 30 gld. za II., 20 gld. za III. razred; iz Maribora 27 gld. za II., 17 gld. 50 kr. za III. razred. Listkom je veljavnost podaljšana na **dvajset dni**, veljavni bodo tedaj do 3. septembra. — Tudi opozarjamo, da je potovanje na Velehrad s Če-kega, Moravskega, Šlezije in Avstrije že zopet dovoljeno; tako da bodo oni, ki bi to želeli, mogli peljati se tja z Dunaja, iz Brna ali pa iz Česke Trebove. — Dosedaj je za potovanje oglašanih že 86 oseb. Nadejamo se, da se bode število istih poslednji dan podvojilo.

— (Zlata maša) spovednika in kateheta v nunskem samostanu g. Mihe Potočnika, vršila se je včeraj v lepo okrašeni nunki cerkvi jako slovesno. V procesiji prišel je častljivi zlatomašnik, spremljan po sorodnikih in znancih in mnogih odličnih duhovnikih, na čelu njim stolni prošt Zupan, potem: kanoniki dr. Čebašek, Zamejec, Jaran, prošt dr. Jarc, župnika Karun in Rozman, prof. Toma Zupan, duh. svetnik Gnezda, škof. kaplan Šiška, župniki Kapus iz Kroke, Stare in Dolenec in mnogo drugih v cerkev. Slavnostno propoved imel je, dasi je v nunki cerkvi nemščina bolj udomačena, na izrečno željo domoljubnega zlatomašnika v slovenskem jeziku semeniški spiritual g. Flis. Propoved bila je tako izborna, da se je bili vsi poslušalci iz srca veseli in da so kljub hudi vročini z vedno jednako pazljivostjo poslušali nad jedno uro trajajoč dovršeni govor. Po pridigi pel je zlatomašnik veliko mašo, katera se je sklenila z zahvalno pesnijo. Nunki samostan poklonil je zlatomašniku krasno izrezljano palico, učenke krasen šopek, sv. oče papež pa mu je podelil svoj poseben blagoslov. Potem bil je v samostanu obed, pri

katerem so je v napitnicah častil zlatomašnik in blagi značaj.

— (Čitalniški pevci) prirede na čast po tovalcem v Prago v četrtek 13. dan t. m. zvečer na vrtu čitalniške restavracije koncert, pri katerem bode sodelovala vojaška godba. Večer ta bode gotovo zanimiv in mnogobrojno obiskan.

— (Obesil) se je danes dopoldne v svojem stanovanji „Pri bavarskem dvoru“ mestni blagajnik Hengthaler. Ko so ga našli, bil je že mrzel, kajti visel je po mnenji zdravnikovem že par ur. Pri senci ima veliko do kosti sezajočo rano, ker je menda najprej z nožem hotel se usmrtiti. Ker se mu to ni posrečilo, končal je na drug način življenja. Kaj je bilo povod samomoru, se ne ve. — Ravno kar čujemo, da je rana na senci od tega, ker se je H. dvakrat obesil. Prvikrat odtrgala se je vrvice, pal je na tla in se pri tej priliki ranil. V drugič pa si je vrv trikrat okoli vratu ovil, ustopil se na stol, kateri je potem z noge proč sunil, da truplo ni imelo nobene opore. Samomor ta vzbudil je veliko senzacijo in veliko se govori, a mi dosedaj nemamo nič pozitivnih podatkov.

— (Nemščina v Trstu.) Namestništvo dalo je občini Tržaški ukaz, da se mora s šolskim letom 1885/86. na ljudski šoli v Rojanu v tretjem razredu nemščina poučevati kot obligaten predmet. Občina Tržaška se bode proti temu ukazu pritožila.

— (Na mesečni somenj) v 8. dan t. m. postavilo se je 945 glav živine, in sicer: 306 konj. 265 volov, 290 krav in 84 telet. Kupčija bila je slaba, tujih kupcev prav malo. Na semnjišči za govejo živino videlo se je nekaj prav lepih pitanih volov; tako je Ljubljanski mesar g. F. Sl. kupil za 2050 gld. 8 jako lepih pitanih volov. Voli bili so znanega živinorejca g. Alojzija Maura iz Zadobrave.

— (Ljudske knjižnice) izšel je 15. snopič, v katerem se nadaljujejo pravljice. (Povest o pošastni ladiji. Povest o odsekani roki. Rešenje fatme. Povest o malem Muku.)

— (Upravništvo „Slovana“) prosi nas naznaniti, da je 15. številko ustavilo vsem onim, ki neso naročnine za drugo poluletje ponovili. Ako želé, da se jim list na dalje redno pošilja, naj blagovoljijo priposlati naročnino.

— (Goriška ljudska posojilnica) dobro napreduje; v prvi polovici t. l. imela je nad 10.000 gld. prometa. Ker nema dovolj denarja na razpolaganje, da bi ustrezala vsem, ki se oglašajo, vabijo se rodoljubi, da pristopijo društvu kot člani (deleži so po 10 gld.) ali pa da nalože svoj denar v posojilnici. Hranilne uloge obrestujejo se po 4 1/2%.

— (V bolnišnici Ljubljanski) izpraznjena je sekundarska služba. Prošnje za to službo se imajo do 30. t. m. poslati vodstvu bolnišnice, pri katerem se izvedo natančnejši pogoji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Inomost 10. avgusta. Včerajšnje slavnosti bile so vrhunec zveznega streljanja. Zjutraj rano bili so cesar, nadvojvode in dostojanstveniki pri maši na dvoru samostanske vojašnice. Cesar se povrnil v двореc. Popoldne gledal je z nadvojvodami z balkona sprevid strelcev, ki je bil krasen, življenja poln prizor. Ko so se posamični oddelki približali balkonu, vihteli so klobuke in zastave. Vse klicalo je navdušene „hoch“ cesarju, ki je milostivo odzdravljaj. Sprevid, trajajoč jedno uro, bil je neprestana burna srčna ovacija. Po sprevidu obed strelcev v slavnostnih prostorih. Deželni glavar mej burnimi hoch-klici napil na cesarja, grof Wolkenstein na pokrovitelja Karola Ludovika. Nadaljne napitnice na goste, Avstrijo, Tirolsko itd. Popoldne ob 4. uri prišel cesar in z njim nadvojvode, potem Hohenlohe, Taaffe, Widman in spremstvo na slavnostni prostor. Vsprejet s cesarsko himno in navdušenimi klici. Na nagovor Rappov odgovoril cesar, da je s svojim obiskom zvezi avstrijskih strelcev, vsem prisotnim strelcem hotel izraziti svoje priznanje na patrijotskih težnjah te zveze, izraziti svoje osobno zanimanje za razvoj strelstva. Zahvaljuje se za poklanjanje končal je z osrčevalnimi besedami mej radostnimi vskliki prisotnih. Ko je ogledal si razstavljen darila, slavnostne prostore in strelišče, povrnil se je mej ponavljajočimi se ovacijami v двореc, kjer je bil ob 6. uri obed za 78 oseb. Ob 8. uri zvečer bil je odhod mej neprestanimi

dojavi navdušenja mnogo tisoč broječe množice. Cesar zahvalil se je toplo v pismu na namestnika za ponovljene dokaze srčne ljubezni in udanosti ter podelil dr. Falku, županu v Inostu red železne krone tretje vrste.

Inomost 9. avgusta. Serenade in baklade cesarju na čast udeležilo se je nad 500 pevcev. Na hribih kresovi. Cesar poslušal je na balkonu. Po zboru „Hoch Oesterreich“ pela je množica razoglava cesarsko pesen. Cesar pozdravljaj je neprestano množico, ki je mej navdušenimi klici deflovala mimo balkona.

Dunaj 9. avgusta. Minister grof Kalnoky odpelje se ta teden za več dni v Varzin Bismarcka obiskat.

Pariz 9. avgusta. V Toulonu v pomorske bolnici jeden sumnjiv slučaj. V Marseillu od četka do petka 26 oseb za kolero umrlo. — Na Španskiem včeraj 4700 ljudi za kolero zbolelo, 1700 umrlo.

Narodno-gospodarske stvari.

„Vinorejsko društvo v Štanjelu uknjižena zadruga z omejeno zavezo“.

(Konec.)

Prodajo vina pospeševala bode: njega večja zaloga. V ta namen biti skupni kleti v Štanjelu (za bela vina) in v Tomaji (za črna), kjer se bodo vina dotičnih krajev obravnavala.

C. Pomoč društvnikom.

Da društvniki ne bodo prisiljeni o vsakem času in za vsako ceno vina prodajati, pomore se jim s tem:

1. da društvo kupi od njih grozdje po obstoječi ceni, katero določi odbor treh udov, voljen na jedno leto od občnega zbora. Ako bi pa društvo vino dražje prodalo, kakor je bilo cena grozdja določena, dobe dotični društvniki vrhu tega primerno odškodnino, katero določi občni zbor.
2. Ko bo društvo imelo dovoljno svoto denarja, bo društvnikom denar posojevalo, kateri bo mogel dolžnik tudi z grozdem poplačati.

Društvniki.

Društvo ima redne in podpirajoče člane.

Redni ud mora biti posestnik vinograda v okrožji Komenske ali Tomajske dekanije in se zaveže, dati društvu vsako leto najmanj 50 klgr. najboljšega grozdja ali pa plačati 5 gl. av. v. — Od ravnateljstva odločeni umelec ima pravico, nespodobno grozdje zavreči, kakor tudi določiti vrsto (kvaliteto) grozdja, katero mora društvnik mesto denarja, če je v §. 3. — črka C. — odstavek 1. — navedeni odbor 3 društvnikov postavil različnemu grozdju različno ceno.

Podpirajoči ud more biti vsak, ki se zaveže plačati društvu vsako leto najmanj 5 gl. av. v.

Vrh tega mora plačati vsak ud 50 kr. ustopenine v rezervni fond.

Iz tega posnetka iz društvenih pravil je jasno, kako koristno bode delovanje društva. Želeli bi bilo, da se v naših vinorodnih krajih osnuje več takih zadrug in da je vsak vinogradnik član take zadruge. Potem se bode naše vinstvo v kratkem povzdignilo in naša vina bodo zaslula po svetu.

Konečno naj omenim še to, da bode Štanjelska zadruga ne samo blagodejno uplivala na vinarstvo na Krasu in Vipavi temveč tudi koristila vinopivcem, ki bodo lahko dobivali iz društvenih kletij za primerno ceno umno prirejenega naravnega vina.

Kdor želi pristopiti temu društvu, oglasi naj pismo ali pa osebno pri ravnateljstvu. (Predsednik: Josip Alojzij Fabijani; odborniki: Fran Črne iz Tomaja, Josip Živic iz Skope, Josip Fabijani iz Kobdija, Janez Klobovs iz Štanjela, Jakob Pegan iz Avberja, Alojzij Štrekelj iz Ljubljane.)

Umrli so v Ljubljani:

4. avgusta: Matevž Škerl, zidar, 52 let, Opekarska cesta št. 8, za jetiko.
5. avgusta: Karol Oettl, pek, zdaj prisiljenec, 29 let, Ljubljanski nasip št. 50, za Brighovo boleznijo. — Uršula Prastar, delavka, 26 let, Kravja dolina št. 6, za jetiko. — Frančiška Ruperske, delavka v tovarni za smodke, 17 let, cesta v mestni log št. 3, za sušico.
6. avgusta: Frančiška Ziegler, delavka, 26 let, Karlovska cesta št. 24, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dné 8. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	— 66
Rež,	5 20	Surovo maslo,	— 84
Ječmen,	4 37	Jajce, jedno,	— 2
Oves,	3 25	Mleko, liter,	— 8
Ajda,	4 87	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	5 67	Teleče,	— 54
Koruza,	5 67	Svinjsko,	— 66
Krompir,	3 50	Koštrunovo,	— 36
Leča,	8 —	Pišanec,	— 30
Grah,	8 —	Golob,	— 17
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo,	— 169
Maslo, kgr.	— 96	Slama,	— 169
Mast,	— 82	Drva trda, 4 metr.	7 50
Špeh frišen,	— 54	„ mehka, „	5 20

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
8. avg.	7. zjutraj	732.16 mm.	20.7° C	sl. zah.	obl.	41.0 mm.
	2. pop.	734.27 mm.	20.1° C	z. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.58 mm.	14.6° C	z. sev.	obl.	dežja.
9. avg.	7. zjutraj	738.45 mm.	13.0° C	sl. sev.	megla	
	2. pop.	736.50 mm.	21.8° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.72 mm.	17.5° C	sl. svz.	jäs.	

Srednja temperatura 18.5° in 17.4°, za 1.3° in 2.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 10. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82	gl. 70	kr.
Srebrna renta	83	„ 30	„
Zlata renta	108	„ 95	„
5% marcna renta	99	„ 60	„
Akcije narodne banke	879	„ —	„
Kreditne akcije	282	„ 30	„
London	125	„ 40	„
Srebro	—	„ —	„
Napol.	9	93 1/2	„
C. kr. cekini	5	92	„
Nemške marke	61	45	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gl. 128	„
Državne srečke iz l. 1864	100	gl. 168	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	„ —	„
Ogrska zlata renta 4%	98	65	„
„ papirna renta 5%	92	10	„
5% štajerske zemljišč odvez. oblig.	104	„ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gl. 116	„
Zemlj. obh. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	75	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	10	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25	„
Kreditne srečke	100	gl. 179	„
Rudolfove srečke	10	18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	98	25
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	190	50	„

500 hektolitrov

starega vina

lastnega pridelka

se cenó prodá pri

J. Bruckner-ji v Zagrebu, Ilica št. 41
(gostilna „Pri zamorci“). (470—1)

Trgovski pomočnik,

izurjen v prodaji manufakturnega in špecerijskega blaga, vsprejme se v službo, kakor tudi jeden

učeneo

z dobrimi šolskimi spričevali pri

J. Müller-ji v Zagorji za Savo. (467—2)

Provizijski potniki

za prodajo kmetijskih strojev

se iščejo.

Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“.

J. C. JUVANČIČ,

posestnik vinogradov na Bizeljskem,

ima

zalogo vina v Ljubljani

in priporoča:

Bizeljsko vino 1884. l. od 14 do 18 gl.

1883. l. „ 18 „ 24 „

Dolenjsko rudečkasto „ 14 „ 20 „

Uzorce pošilja v sodčkih od 50 litrov in več.

! Kdor se hoče smijati !

naroči naj se na

šaljivi „Jurjev koledar“

II. letnik, za leto 1886,

kateri hudo prinašal obilo smešnega gradiva, pripovedi in humoresk s ličnimi podobami. „Jurij“ bode v svojem koledarju bril burke s prerokovanjem raznih stvari, katere se imajo prihodnje leto zgoditi. Ugank, izrekov in smešnih pesni mu ne bode manjkalo. — Izšel bode že oktobra meseca. — Cena mu je 55 kr. — Pisma in naročnino (399—4)

upravnistvu „Jurja s pušo“, Trst.

za hitro pripravo naravne, okrepitvene kopeli smrekovih igel. Cena steklenici 40 kr., 12 steklenic 4 gl. av. v. pri **Juliji Bittner-ji**, lekarji v **Reichenau-u, Sp.-Avstr.**; zaloga v **Ljubljani** pri **Jul. pl. Trnkoczy-ji** in v mnogih lekarnah cesarstva.

NB. Za veliko banjo zadostuje jedna steklenica, za (143—14) kopalni stol 1/2 steklenice.

Izvedenega in izkušenega

akvizitérja

za zavarovanje življenja

vsprejme pod ugodnimi pogoji

glavni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani,
Kongresni trg št. 7. (471)

Št. 4729.

(461—3)

Naznanilo.

Zaradi glavnega snaženja uradnih prostorov ostane

deželna blagajnica kranjska

dné 12., 13. in 14. avgusta t. l. za stran-kin promet

zaprta.

Od deželnega odbora vojvodine Kranjske, v Ljubljani, dné 3. avgusta 1885.

Naznanilo.

Na podlagi pravil se skliče za letos

občni zbor

kranjskega ribiškega društva

na dan 18. avgusta t. l.

Zborovalo se bo v gostilni „Pri zvezdi“.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Dnevni red:

1. Poročilo o društvenem delovanju v pretečenem letu.
2. Odobrenje proračuna za prihodnje društveno leto.
3. Sklepanje o nasvetih odbora in društvenikov.

Odbor kranjskega ribiškega društva, v Ljubljani, dné 3. avgusta 1885.

Dr. Kapler,

predsednik.

(468—1)

Cesarsko, marcno in Bock-pivo

iz pivovarne

bratov Koslerjev

(6—32)

priporoča

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Tinktura za kurja očesa.

Najboljše in najgotovjše sredstvo zoper kurja očesa in zoper trdo kožo na nogi. Ima to prednost, da se s to tinkturo kar s penzelčkom pomaže bolni del na nogi. V kratkem času odpravi ista brez bolečin vsakotero trdino z bolnih delov na nogi. Stekleničica z rabilnim navodom in penzljem vred velja 40 kr. (408—5)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„**LEKARNA TRNKOCZY**“

zraven rotovža v Ljubljani.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trebušobolju, zasliženju, želodčnej kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofeljnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarji Svobodi**, pri **Zlatem orlu**, na **Prešernovem trgu**. (716—62)

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša tvrdka te vrste. (623—44)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.